

gende, da i Forvaring hensættes indtil samme af dem kan afhentes.

§ 17.

Slavernes Huusbond og Giere skal være forbunden ugentlig at give enhver af deres Slaver, som er over 10 Aar gammel, til sin Næring og Livs Underholdning efter Landets Vægt og Måal $2\frac{1}{2}$ Pot Magnoc eller Magis Meel eller 3 Kassaver, enhver idetmindste af $2\frac{1}{2}$ Pds. Vægt, eller i dets Sted andre Ting, som kan være dem lige saa gode og tjenlige, tilligemed 2 Pd. saltet Drefjød eller 3 Pd. Fisk. Men Børn derimod, som ere under 10 Aar gamle, skal de ugentligen give Halvdelen af fornævnte Levnets-Midler.

§ 18.

Ingen maa tillades istedetfor denne Underholdning at give deres Slaver det saakaldte Brændevin Kill Devil eller Rum, som af Sukker-Røerne brændes.

§ 19.

Ligemaade forbydes enhver uden Forffjel at undslaae sig fra denne for Slaverne fastsatte Underholdning, eller i dens Sted at forunde dem at arbejde een Dag i Ugen til deres egen Fordeel.

§ 20.

Enhver Slave skal aarlig gives af sin Huusbond enten 2 Klædninger af Lærred, eller om Huusbonden heller vil det, da i Alt 8 Alen Lærred til fornævnte Klædninger.

§ 21.

De Huusbonder og Giere, som paa for bemeldte Maade ikke ernærer, klæder og underholder deres Slaver, eller dennem grusom og ubarmhertigen medhandler, skal af Regeringen efter Befindende straffes og paa en eftertryffeligg Maade tilholbes, at forfare med dem efter Menneffelighed og Billighed.

§ 22.

Slaver, som af Alder, Sygdom eller paa anden Maade ere blevne affældige, skal, enten Sygdommen er ulægelig eller ikke, af deres Huusbonder underholdes og ernæres, og saafremt liget ei fleer skal saadanne Slaver hjemfalde Bores Kongelige Fisco, og enhver af dem af deres forrige Huusbonder til daglig Underholdning gives 6 s. danske.

§ 23.

Slaver kan ikke tilhøre noget som Eiendom, og alt hvad de enten ved deres egen Flid eller ved Andres Gavnildhed eller paa hvad Maade det og være maa, erhverve, uden deres Huusbondes Tilladelse, skal være deres Huusbond forhvervet, og skal hverken Slavernes Børn eller Forældre eller nogen anden under Paasfud af Arv, Gave, Testament, Contract eller hvad Udfømt det være maa, derpaa kunne have nogen Tiltale, saasom alle Slaver ansees som aldeles udgytigg og umyndigg over noget at kunne contrahere, gjøre Testamente eller disponere.

§ 24.

Dog skal Slavernes Huusbonder og Giere være forbunden for det at indestaae saa og at holde og efterkomme alt det, som deres Slaver efter deres Befaling haver gjort og forrettet og lovet i Boutiquerne og besynderlige Handelsforretninger, som dem af deres Huusbonder kan have været anfortroede.

§ 25.

Ingen Slave kan forestaae nogen Bestjening ei heller bestikkes til nogen offentlig Tjeneste eller Agentigg af nogen anden end sin egen Huusbond, og skal ei heller nogen af dem enten i Civil- eller Criminal-Sager tjene til Vidne, dog kan deres Udfgengde tjene Dommeren til Sublevation og Middelet til at faae nærmere Kundskab om Sagen, men ingenlunde bruges og anføres til at gjøre Formodning eller at bestyrke noget Beviis.

§ 26.

Ligeledes kan Slaverne i Civile Sager hverken være Anklagere eller Sagvoldere, ei heller criminaliter forfølge og paatale nogen Erstatning for Uret, som imod Slaver kan være forøvet.

§ 27.

Dog alligevel kan Slaverne selv for Misgjerninger tiltales, og derefter imod dennem forfares uden at deres Huusbond derfor tilligemed skal tiltales, medmindre det maatte være at han tilligemed var deelagtigg i Misgjerningen og det paaklagede Facto, og skal de saaledes criminaliter sagsøgte Slaver i første Instance dømmes af den ordentlig bestikfede Underdommer, og derefter ved Appellation af